

delige Overskud af Statsbanernes Drift i dette Aar synes saaledes at blive nær ved $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., medens det paa Aarets Budget ikke er beregnet til mere end 880,000 Kr. Altsaa, selv om vi ikke havde foretaget nogen Takstforhøjelse, synes det, som om vi vilde have faaet $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr.s Merindtægt paa Statsbanerne. Naar jeg nævner dette Beløb, 880,000 Kr., maa jeg dog gøre de Medlemmer, som ville se det efter, opmærksomme paa, at de selvfølgelig ikke maa se paa det Budget, vi vedtog i Fjor, hvor Posteringen er anderledes, men paa den Omskrivning af Budgettet, som er vedlagt Sparekommissionens Forslag, og ved hvilken Budgettet var bragt i Overensstemmelse med den nye Form, det vil sige, at Afskrivningerne ere trukne fra, ligesom jeg har trukket Afskrivningen fra i det Overskudsbeløb, jeg har regnet med for indeværende Aar. Men naar det nu viser sig, at Budgetoverskuddet i Aar antagelig maa blive $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., bortset fra Takstforhøjelsen, maa dog enhver kunne sige sig selv, at det er aldeles meningsløst for 1912—13, hvor Takstforhøjelsen skulde indbringe $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr., kun at budgettere et Overskud paa 3,37 Mill. Kr. Hvis man føjer Takstforhøjelsens 3,75 Mill. Kr. til det sandsynlige Overskud, som jeg før anførte, $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., skulde Overskuddet i alt have været opført med $6\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er altsaa opført næsten 3 Mill. Kr. for lavt. Nu er det muligt — det tør jeg selvfølgelig ikke benægte —, at den haarde Isvinter, vi have haft, ekstraordinært har forhøjet Statsbanernes Udgifter noget i de sidste Maaneder. Det siger sig selv, at de Tal, jeg her nævner, ikke give sig ud for andet end det, de ere, en Slutning fra foreliggende faktiske Kendsgerninger, man kan ikke tage i Betragtning Ting, som ikke kunne omsættes i positive Tal.

Det synes altsaa, som om der allerede paa disse to Hovedposter, hvis Svigten den højtærede Minister har paaberaabt sig, nu er ved at komme en saadan Vækst, at Normalbudgettet maa siges at være regnet 5 à 6 Mill. Kr. for lavt paa disse Omraader. Den Gang jeg ved første Behandling talte om Finansministerens Normalbudget, kritiserede jeg ogsaa hans Overslag over Udgifter til offentlige Anlæg. Han opgjorde dem til et Beløb paa 15 Mill. Kr. Jeg anmodede den Gang om at faa en Opgørelse over, hvorledes han kom til det Resultat, at der i de kommende Aar skulde anvendes 15 Mill. Kr. til Statsbaneanlæg, Statshavneanlæg, overhovedet

Anlæg paa Samfærdselens Omraade. Her i Salen fik vi ingen Opgørelse, og jeg var derfor med til i Udvalget at anmode Finansministeren om at fremstille en saadan Plan for os. Vi bad om at faa den skriftlig, thi vi havde formodet, at en saadan skriftlig Plan kunde ledsage Udvalgsbetænkningen, men Finansministeren ønskede ikke at fremlægge den skriftlig. Jeg vil sige hertil, at det ikke var noget usædvanligt Ønske, vi fremsatte. I alt Fald har jeg i en anden Forsamling, hvoraf jeg er Medlem, set en saadan Fremgangsmaade anvendt, og jeg skulde tro, at den ogsaa kunde anvendes for Statens Vedkommende. Sidste Gang Københavns Kommunalbestyrelse optog et større Laan, blev dettes Beløb beregnet efter de Anlæg, som i den kommende Tid maatte anses for at blive nødvendige, og Magistraten medgav sit Laaneforslag en detailleret Oversigt over, hvilke større Anlæg der vilde blive nødvendige i den kommende Tid. Den højtærede Finansminister har heroverfor indvendt, at der for Statens Vedkommende spillede noget andre Momenter ind, idet forskellige lokale Forhold gjorde, at man ikke kunde skride til en saadan Offentliggørelse; forskellige lokale Interesser vilde let komme i Modstrid med hinanden under en saadan Offentliggørelse. Det er ogsaa meget muligt, at det ikke lader sig gøre saa detailleret at fremsætte de Planer for Fremtiden, der findes. Finansministeren meddelte imidlertid mundtlig nogle Tal — vedrørende Statens fremtidige Anlæg —, som han imidlertid krævede skulle betragtes som fortrolige, og som jeg derfor ikke kan nævne her. Jeg kan kun sige, at Finansministeren udtrykkelig erklærede, at disse Tal ikke skulde være Udtryk for nogen Regeringsplan, men kun en Oversigt over, hvad man fra forskellige Sider havde ønsket, og jeg tror ogsaa, at det fra alle Medlemmer af Udvalget maa bekræftes, at det utvivlsomt ikke kunde være nogen Regeringsplan, der her forelaa, thi de Udgiftsforslag, der var Tale om, naaede til en saa fantastisk Højde, at jeg føler mig fast overbevist om, at ingen Regering nogen Sinde vil fremsætte eller noget Folketing nogen Sinde vil vedtage saadanne Anlægsudgifter. Det, vi have at holde os til, er, hvad Lovgivningsmagten normalt har bevilget til saadanne Anlæg, og i saa Henseende maa jeg fastholde, at der intet som helst er fremkommet, som afkræfter, hvad jeg har fremført: at slige Anlægsudgifter for os normalt maa siges at ligge omkring 10 Mill. Kr. og ikke om-